

STADEN MELLAN BROARNA

Ett äventyr till Julkon 2004 av André och Terje Nordin
Och Sävcon 2007

Sammanfattning

Akt 1 börjar under 1950-talet med en familj laestadeaner som är på väg till ett stor möte i ett avlägset bönehus som tillhör församlingen. Det är vinter och snön blåser omkring släden som för familjen fram, en ordentlig storm är på ingående och familjen trycker sig närmare varandra.

Tillslut anländer de till gården men märker till sin stora förvåning att den är övergiven. Det är något som inte stämmer då oljelamporna lyser med sitt varma sken, mat står framme på borden och alla ytterkläder är prydligt upphängda i hallen. Familjen ser sig omkring och finner tillslut Pastor Emanuel Frisks dagbok. På grund av snöstormen väljer familjen att övernatta, ett val som får fruktansvärda konsekvenser.

Akt 2 inleds med att ett gäng studenter sitter på Universitetet och går igenom en uppgift de fått. Gruppen ska genomföra ett reportage om uppsättningen av pjäsen "Konungen i Gult" vid Norrlandsoperan. Detta gör de genom att söka på Internet och att intervjua de som medverkar i pjäsen. Denna del är väldigt fri för spelarna och det är bäst att låta dem agera som de vill men tillslut bör de få tag på ett exemplar av pjäsens manus och det är när de börjar läsa den som underliga saker börjar hända.

De som läst pjäsen blir nämligen influerade av en utomkosmisk entitet känd under namnet Hastur. Detta tar sig ut på så sätt att verklighetens lagar förändras och skrivs om för de stackars studenterna och kommer sakta men säkert leda dem till entitetens ursprung staden Carcosa. Någon av studenterna kommer på något sätt över boken "De Osynliga Städerna" av Italo Calvino, i boken finner de en lapp som leder dem till en park vid älven där de möter Rakel Saarinen som försöker förklara att de måste stoppa hennes bror att sätta upp pjäsen.

De underliga ting som studenterna utsätts för efter att de läst pjäsen kan bland annat vara att någon av dem vaknar mitt i natten av ett konstigt ljud, när lampan tänds står det plötsligt folk iklädda trasiga tiggare kläder runt sägen. De frågar aggressivt om den nyvaknade har sett det gula tecknet, sedan vaknar han/hon igen och allt är som vanligt, eller är det?

En annan händelse kan vara att de börjar se folk i ålderdomliga kläder som ser på dem från gathörn, bilar eller lägenhetsfönster vad som är gemensamt är att dessa folk inte har några ansikten men skiner svagt med ett suddigt ljus från där ett ansikte borde vara. Kanske är det de andra studenterna som tappar sina ansikten plötsligt mitt framför en av dem. Studenterna kanske märker att de inte längre befinner sig i Umeå utan bland en kulis gjord att efterlikna Umeås gator och så ser de publiken som sitter och tittar upp mot teaterscenen de befinner sig på. En av studenterna ligger och sover men vaknar av dov musik, plötsligt lyser det upp under täcket nere i fotändan av sängen och studenten kryper ner under täcket för att se vad det är. Efter att ha krupit ner kommer studenten ut på en scen, täcket är ridån hon krupit ut från, på scenen är det folk som verkar vara i en tronsal och när studenten tar en närmare titt på skådespelarna märker hon att de är marionettdockor. Plötsligt går trådarna av och dockorna faller ihop, ljuset blir mörkt, kallt och blått, publiken är borta och vid ena kortsidan av scenen står en varelse i gula trasor med en blek mask för ansiktet. Uppenbarelsen säger – Har du sett det gula tecknet? Och pekar mot studenten med en blek och intorkad hand.

Under dessa moment är det spelledaren som bör improvisera kring vad spelarna gör och vad som kan passa för att öka stämningen, det viktigaste är att börja lugnt och stegra händelsernas konstigheter, ibland kan det vara bäst att sikta på stämningen och den lugna mystiken än att ösa på med de mest onämbara psykedeliska konstigheterna, oroa er inte för att kanske göra det för konstigt då det alltid går att lösa med att de vaknar dock är det kanske inte lösningen på alla problem.

Tillslut bör studenterna fråga sig själv om det verkligen är bra om pjäsen

Den tredje akten är tänkt att gå till på så sätt att när studenterna har diskuterat genom vad de ska göra åt pjäsen byter vi åter igen karaktärer och spelarna tar över de skådespelare som spelar i pjäsen, ridån går upp. Om studenterna ska lägga sig i föreställningen läses enbart akt 1 upp men avbryts av vad studenterna har planerat. Om de inte lägger sig i inleds scenariots tredje akt med att alla hjälps åt att läsa upp mellanspelet och sista akten i Kungen i gult. Spelledaren tar rollen som Hesikel och andra karaktärer om det behövs, ledaren skall även

berätta vad som händer på scenen. I slutet när alla knäböjer och sänker sina huvuden rämnar verkligheten och Umeå blir en del av Carcosa.

Akt 4 är en frivillig akt och tar oss tillbaka till vad som hände laestadian familjen den ödesdigra natten. Familjen befinner sig i den fasansfulla staden Carcosa, de är uppjagade och flyr från någon fasansfull osynlig jägare genom den döda stadens uråldriga gator, förbi pyramider och antika tempel tillägnade onämnbare ting. Familjen kommer ifrån varandra då de överraskas av en karneval, Hesikel finner sin egen gravsten på en hög höjd med utsikt över staden och drar slutsatsen att han är död och funnit himmel riket, han misstar de flygande varelserna i skyn för änglar då de egentligen är något mer fasansfullt än någon religion påkommen av människor kunnat fantisera ihop, här ser han det gula tecknet i skyn och brister i gråt inför dess gudomliga skönhet. Lilla Rakel undkommer även hon karnevalen och gömmer sig under en fallen monolit medan de resterande familjemedlemmarna dras emot deras vilja över en av de två broarna som förbinder staden med palatset.

Rakel och Hesikel vaknar upp efter ett tag i bönehuset, stormen har lagt sig och de bägge barnen söker sig tillslut emot civilisationen och Hesikels besatthet med det gula tecknet startar.

Det gula tecknet

Detta tecken är det som kan ses svagt i bakgrunden på titel sidan av scenariot och de tre utdragen ur pjäsen. Det finns två teorier om vad tecknet är, det ena säger att tecknet i sig är det enda som kan stå emot konungen i gult och att bli bortrövad till Carcosa och palatset i Hastur, likt användandet av kors och vitlök emot vampyrer.

Den andra teorin är att de som sett tecknet blir utsatta för det ojordiska sinnesförvridande inflytandet den kosmiska fasan konungen i gult representerar nämligen Hastur, det totala rämmandet av ett enligt människans sinne rätt sätt att skåda vår verklighet. I detta scenario är det den sist nämnda teorin som används.

Litteraturtips

Robert W. Chambers – The yellow sign

Ambrose Bierce – An inhabitant of Carcosa

James Blish – More light

Rollspelsmaterial

Pagan Publishing – Delta Green Countdown (The Hastur mythos)

Akt 1

- På färd till församlingens bönehus. Snöstorm.
- Ankomst, bönehuset, prästgården och de intilliggande gästbarackerna är tomma.
- Finner Pastor Emanuel Frisks dagbok.
- Går till sängs.

Akt 2

- Möts på humanisthuset, diskuterar uppgiften. Tar itu med den på vad sätt de önskar. Bör i varje fall få tag på manuset.
- På kvällen har någon fått Italo Calvinos "De Osynliga Städerna" med en lapp. "Kom till Trädgård i Norr, kl. 21.00 i morgon. Har uppgifter om Kungen i Gult."
- På plats möter de Rakel Saarinen (64 år). Hon försöker förklara att pjäsen kommer att föra med sig stor olycka. Berättar att hon är Hesikels syster, att de råkade ut för något den mystiska kvällen då deras föräldrar försvann. Tyvärr minns hon inte så många detaljer. "Hesikel va allt en drömmare, men den drömmen, den slukade den Hesikel som jag kände"
- Efter att ha läst pjäsen börjar de uppleva märkliga fenomen. Vid något tillfälle ser inte Umeås gator ut som de brukar (kanske är de vid sjukhuset och ser utsikten ned mot stan där de kan se Carcossas mäktiga torn resa sig, går de längs älven har de Umeå på sin sida men kan se broarna sträcka sig över en enorm sjö på vars avlägsna strand de kan skymta en annan stad), en förbipasserande bils passagerare saknar ansikten, på den blekvita natthimlen lyser svarta stjärnor, kanske kommer de ihåg fragment av underliga drömmar när de vaknar, när de går längs en folktom gata hör de rösten av en ung pojke som med norrbottnisk dialekt ropar efter sina föräldrar och syskon "Mor... Far... Esra... Rakel?".
- Premiär. Ska rollpersonerna försöka avbryta pjäsen eller ej?

Akt 3

- Alternativ 1: De ska avbryta. Spelarna får ta skådisrollerna. SL tar Hesikel. Spela "Konungen i Gult" Akt 1. Det som studenterna har planerat sker. Byt tillbaka till studenterna låt dem göra färdigt.
- Alternativ 2: De ska inte avbryta. Spelarna får skådisrollerna (inklusive Hesikel). Spela "Konungen i Gult" Mellanspelet och Akt 2.

Akt 4

- Drömmen. Laestadianernas irrfärder i Carcossa. De splittras. Hesikel försvinner först. Karnevalsängeten sveper bort Mor, Far och Esra. Försvinner i tomma luften i en gränd. Rakel lyckas slita sig. Hesikel irrar ensam, finner sin gravsten. "Det var då du förstod. Du hade dött och kommit till himmelriket." The End.

Juhan Saarinen

Juhan är 33 år gammal, familjefar, torpare och hårt troende medlem av den laestadianska rörelsen. Han växte ursprungligen upp i den laestadianska samebyn Suolojaure, men tiderna var hårda och byns magra ekonomi kunde inte mätta många munnar, därför lämnade Juhan byn vid femton års ålder för att arbeta som flottare. Fem år senare träffade han på ett bönemöte Sara, som kom att bli hans hustru, och de två flyttade samman i ett torp utanför Lovikka invid Torne älv. Samma år föddes deras första son, Esra, som kom att följas av Hesikel och dottern Rakel. Familjen lever ett kärvt och fattigt liv, men gemenskapen bland laestadianerna har alltid varit ett värdefullt stöd. Vid större högtider brukar församlingen mötas vid det gemensamt byggda bönehuset.

Juhan älskar sin hustru och sina barn, men leder sin flock med en sträng hand. Som man i huset vill han inte leda dem i synd genom missriktad snällhet utan visar hellre en sträng kärlek för att lära dem sedlighet och gudsfruktan. Har någon gjort fel kommer riset fram, men har någon gjort gott är han snabb att berömma.

De andra

Sara – Juhans hustru, som han älskar högt. Hon har dock väldigt lätt att enbart se problemen i en situation och borde lära sig att ha förtröstan i Herren.

Esra – Äldsta sonen, en duktig pojke som med sina 12 år snart är en vuxen karl. Hjälper till med arbetet på torpet.

Hesikel – Mellansonen är något av en drömmare som måste lära sig att dagdrömmar inte sätter mat på bordet. Juhan besväras ofta av att pojken ställer konstiga frågor om Bibeln och skämmer ut familjen inför församlingen. Han är dock stolt över att pojken har läshuvud, kanske kan det bli nått stort av honom.

Rakel – Juhan är stolt över sin dotter. Hon är snäll och lydig och hjälper sin mor med alla bestyr.

Sara Saarinen

Sara är 27 år, mor till tre barn, hårt troende laestadian och hustru till Juhan Saarinen. Hon växte upp i Pajala. Vid femton års ålder mötte hon flottaren Juhan på ett bönemöte, de gifte sig och flyttade samman i ett torp utanför Lovikka invid Torne älv. Samma år föddes deras första son, Esra, som kom att följas av Hesikel och dottern Rakel. Familjen lever ett kärvt och fattigt liv, men gemenskapen bland laestadianerna har alltid varit ett värdefullt stöd. Vid större högtider brukar församlingen mötas vid det gemensamt byggda bönehuset.

Sara håller av sin man och sina barn, men har lätt att se faror och problem i livet och oroar sig ofta för familjens situation och barnens framtid. Mötena i församlingsgården är ett välkommet avbrott i vardagens bekymmer. Karlarna är upptagna med sitt, med alla kvinnorna blir arbetet med mat och städning snabbt undanstökat och det finns gott om tid att umgås med de andra.

De andra

Juhan – Din make sedan tretton år är en bra karl, from och duktig på att arbeta. Han visar sin familj en sträng men rättvis kärlek. Har någon gjort fel kommer riset fram, men har någon gjort gott är han snabb att berömma.

Esra – Äldsta sonen, en duktig pojk som med sina 12 år snart är en vuxen karl. Hjälper till sin far med arbetet på torpet.

Hesikel – Mellansonen är något av en drömmare som måste lära sig att dagdrömmar inte sätter mat på bordet. Sara besväras ofta av att pojken ställer konstiga frågor om Bibeln och skämmer ut familjen inför församlingen. Hon är stolt över att pojken har läshuvud, men är orolig att det förstärker hans allt för livliga fantasi.

Rakel – Sara är stolt över sin dotter. Hon är snäll och lydig och hjälper till med alla bestyr.

Esra Saarinen

Esra är 12 år gammal och uppvuxen med sin far, Juhan, sin mor, Sara, och syskonen Hesikel och Rakel på familjens torp utanför Lovikka invid Torne älv. Som den äldste sonen i familjen har Esra ett stort ansvar att hjälpa far med arbetet på torpet och har i höst också börjat arbeta i skogen för att bidra till familjens försörjning. Familjen är hårt troende anhängare av laestadianismen och till våren kommer Esra att konfirmeras och bli en av karlarna i församlingen.

Esra är en ung man som gör sitt bästa för att bära sitt ansvar inom familjen och församlingen. Vid större högtider brukar församlingen mötas vid det gemensamt byggda bönehuset. Tidigare år har Esra vid dessa möten arbetat och lekt tillsammans med de andra barnen, men nu när konfirmationen börjat närma sig får Esra allt mer ta del av gemenskapen bland de vuxna karlarna. Esra ser också fram mot mötena då han börjat bekanta sig med Anna-Lena Hakola, en flicka från Junosuando, en by längre upp längs älven.

De andra

Juhan – Din far. Han är respektingivande och visar sin familj en sträng men rättvis kärlek. Har någon gjort fel kommer riset fram, men har någon gjort gott är han snabb att berömma.

Sara – Din mor. Hon är snäll och omtänksam, men bekymrar sig väldigt mycket för familjens framtid och verkar ofta lite ledsen.

Hesikel – Lillebrodern är något av en drömmare som måste lära sig att dagdrömmar inte sätter mat på bordet. Esra besväras ofta av att pojken ställer konstiga frågor om Bibeln och skämmer ut familjen inför församlingen.

Rakel – Lillasystern är snäll och hjälper till med alla bestyr.

Hesikel Saarinen

Hesikel är 11 år gammal och uppvuxen med sin far, Juhan, sin mor, Sara, och syskonen Esra och Rakel på familjens torp utanför Lovikka invid Torne älv. Som mellanbarn och snart en ung man hjälper Hesikel sin far och äldre bror med arbetet på torpet. Familjen är hårt troende anhängare av laestadianismen och brukar vid alla större högtider åka till församlingens gemensamt byggda bönehuset. Hesikel trivs i skolan och tycker om att läsa, hemma spenderar han ofta lediga stunder med Bibeln eller psalmboken.

Hesikel är något av en drömmare. Han svävar lätt i väg i dagdrömmar inspirerade av Bibeln och pastorns predikan. Framför allt tycker Hesikel om att fantisera om de sista dagarna och hur livet kommer att te sig i det Nya Jerusalem, Guds stad på jorden. Ofta händer det att Hesikel ställer underliga frågor och kommer med konstiga funderingar vid illa valda tillfällen. Inte sällan får han tillsägelser och bestraffningar av far, mor och storebror Esra för att de anser att han skämmer ut familjen inför församlingen.

De andra

Juhan – Din far. Han är respektingivande och visar sin familj en sträng men rättvis kärlek. Har någon gjort fel kommer riset fram, men har någon gjort gott är han snabb att berömma.

Sara – Din mor. Hon är snäll och omtänksam, men bekymrar sig väldigt mycket för familjens framtid och verkar ofta lite ledsen.

Esra – Storebrodern är visserligen snäll, men Hesikel irriterar sig på att han alltid instämmer i de vuxnas syn på hans tankegångar och ofta skvallrar för far och mor om Hesikel anförtrott honom med en dröm eller fundering.

Rakel – Lillasystern är snäll och hjälper till med alla bestyr. Hesikel tycker om att tala med henne om sina funderingar eftersom hon är den enda som lyssnar utan att bli upprörd.

Rakel Saarinen

Rakel är 10 år gammal och uppvuxen med sin far, Juhan, sin mor, Sara, och bröderna Esra och Hesikel på familjens torp utanför Lovikka invid Torne älv. Som enda dottern hjälper Rakel sin mor med allt arbete i hemmet. Familjen är hårt troende anhängare av laestadianismen och brukar vid alla större högtider åka till församlingens gemensamt byggda bönehuset.

Mötena i församlingsgården är ett välkommet avbrott i vardagen. De vuxna är upptagna med sitt, med så många kvinnor och barn blir arbetet med mat och städning snabbt undanstökat och det finns gott om tid att träffa de andra barnen.

De andra

Juhan – Din far. Han är respektingivande och visar sin familj en sträng men rättvis kärlek. Har någon gjort fel kommer riset fram, men har någon gjort gott är han snabb att berömma.

Sara – Din mor. Hon är snäll och omtänksam, men bekymrar sig väldigt mycket för familjens framtid och verkar ofta lite ledsen.

Esra – Äldsta brodern. Snäll och omtänksam. Hjälper far med arbetet på torpet.

Hesikel – Näst äldste brodern. En riktig drömmare som ofta fantiserar och dagdrömmer om saker från Bibeln och pastorns predikan. Rakel tycker det är spännande att lyssna på Hesikels funderingar, men bidrar sällan själv då resten av familjen tycker fantasierna är mest till besvär.

Björn Kristofferson

Björn är 28 år och kommer ursprungligen från Luleå. Han är väldigt intresserad av kultur och konst, och pluggar nu vid Umeå universitets humanistiska fakultet. Björn har tidigare läst teater och drama, bland annat vid Hampnäs folkhögskola i Örnsköldsvik och Sverigefinska folkhögskolan i Haparanda. Efter att ha blivit besviken över dagens slappa och populistiska syn på teaterns uppgift i samhället valde han att försöka sig på en bana där han skulle kunna ge uttryck för sin syn på vad teatern borde göra som konstform. Därför läser Björn nu d-kursen kulturjournalistik vid Umeå universitet med förhoppningen att kunna bli dramakritiker. Björn är en till det yttre lugn och eftertänksam person, som dock har väldigt starka åsikter om sådana frågor som intresserar honom. Han backar inte för att uttrycka sig även om det skulle vara obekvämt eller att han skulle riskera att stöta sig med någon. Vid sådana tillfällen brukar Björn dra sig till minnes hur Andreas Wallin, hans enda riktigt bra dramalärare, brukade säga, ”Teatern är ett vapen, tveka inte att använda det!”. Utseendemässigt är Björn en normalt byggd kille med mörkt hår och skägg. Han klär sig helst i naturfärgade kläder, som han nu om vintern bär i många, många lager, i brist på vettiga vinterkläder. På vänster arm bär han ett armbandsur över tröjan (annars får han allergiska utslag).

De andra

Pernilla Söderlund – Björn tycker att Pernilla är trevlig och brukar diskutera estetik och liknande med henne. Hon är också en väldigt skicklig fotograf.

Jimmy Näslund – Verkar vara på fest jämnt, hur har han tid att studera?

Tora Svensson – Trevlig tjej som spelar med någon slags rollspel. Synd att hon verkar så instängd i en massa kommersiella fantasyklichéer.

Jonas Guttormsson – Flummare som inte verkar ta kursen på allvar. Lever tydligen för en massa tv-spel, dåliga videofilmer, leksaker och Gud vet vad för kommersiell smörja.

Pernilla Söderlund

Pernilla är 23 år, uppvuxen i Vännäs och läser just nu påbyggnadsprogrammet i kulturjournalistisk vid Umeå universitet. Hon har alltid varit intresserad av att skildra spännande saker i sin omvärld, framför allt med kamerans hjälp. Hon har tidigare läst media på gymnasiet, gått om ett år bara för att kunna hinna med fler av de valfria kurserna, och läst dokumentärfotografi och lite spridda humanistkurser vid universitetet. På fritiden gillar Pernilla att se på film, framför allt independent film av sådana regissörer som Pedro Almodovar, Cédric Klapisch och Lars von Trier. Pernilla kan till det yttre framstå som en lugn och mestadels iakttagande person, men är väldigt nyfiken och vetgirig av sig. Hon tycker om att ta sig an en ny uppgift att forska i, försöka finna ut alla intressanta detaljer och skildra på ett intresseväckande sätt. Hon arbetar väldigt systematiskt och accepterar inga hinder om något fångat hennes intresse. Pernilla arbetar gärna i grupp, men när det kommer till hennes fotograferande är hon väldigt revirmedveten. Pernilla bär kort, blekvitt hår, ganska vanliga kläder, men i företrädesvis något mörkare nyanser.

De andra

Björn Kristofferson – Trevlig kille med väldigt mycket intressanta åsikter om teater och drama. Pernilla håller inte alltid med, men uppskattar en god diskussion.

Jimmy Näslund – Pernilla vet inte så mycket om honom, men han verkar trevlig. Spelar musik på studentradion ibland.

Tora Svensson – Typisk estettjej. Pernilla har inte talat med henne så mycket.

Jonas Guttormsson – Klassens nörd. Ingen Pernilla umgås med, men för all del en schysst kille.

Jimmy Näslund

Jimmy är en kille på 22 år, är uppvuxen i Umeå och läser just nu påbyggnadsprogrammet i kulturjournalistisk. Efter att gått ut gymnasiet började han direkt vid universitetet och har tidigare läst några blandade humanistkurser, bland annat populärfiktion och konsthistoria. Jimmy trivs bra på campus och har engagerat sig stort i studentlivet, framför allt som DJ på Scharinska och på studentradion. På fritiden gör han också egen musik, allt från R'n'B till experimentell Clicks 'n Cuts electronica, men läser också en del, till favoriterna hör William Burroughs, Hunter S. Thompson och Nikanor Terratologen. Jimmy är väldigt utåtriktad och tycker om att träffa nya människor. Är han inte själv upptagen som DJ arrangerar han ofta fester eller går på lokal. Utseendemässigt är Jimmy en kortvuxen kille med rakat hår och en del piercing. Han klär sig mestadels i stora, pösiga byxor, tajt långärmad t-shirt, och en mörkblå Helly Hansen tröja.

De andra

Björn Kristofferson – En teatersnobb som har svårt att acceptera andras åsikter.

Pernilla Söderlund – En grymt tajt fotograf, både yrkesmässigt och i övrigt.

Tora Svensson – Jimmy strulade med henne på en klassfest förra året men de har av någon anledning inte talat så mycket med varandra varken förr eller efter.

Jonas Guttormsson – Ganska nördig kille.

Tora Svensson

Tora är 24 år, uppvuxen i Malmö och studerar påbyggnadsprogrammet i kulturjournalistik på Umeå universitet. Hon har alltid varit intresserad av att berätta och skildra spännande historier, fenomen och händelser. Efter att ha läst några blandade humanistkurser vid Lunds universitet har hon nu flyttat upp till norrland för att utbilda sig till kulturjournalist. Efter mer än ett och ett halvt år i Umeå har hon faktiskt börjat trivas riktigt bra, trots de långa och kalla vintrarna. På sin fritid har Tora pysslat en del med rollspel i olika former. Främst tycker hon om att spela, men tyvärr lämnar studierna inte så mycket utrymme som hon skulle önska. I övrigt lyssnar hon en hel del på musik, allt från Björk till PJ Harvey till svensk punk som Våld Mot Tjänsteman och Dodesukaden. I större grupper kan Tora känna sig något osäker, men i mindre grupper, som sitt rollspelsgäng och arbetsgruppen på skolan, är hon öppen och utåtriktad. Hon är ganska långsmal, har ljus hår i pagefrisyr och klär sig i något punkinspirerade kollage av olika slags stilar.

De andra

Björn Kristofferson – Har ofta något intressant att säga om kultur och drama. Synd att han har en så konservativ syn på populärkultur, han verkar inte fatta att rollspel kan vara vettig kultur även det.

Pernilla Söderlund – Tora har inte talat så mycket med Pernilla, men är glad att inte behöva vara enda tjejen i gruppen.

Jimmy Näslund – Tora strulade med honom på en klassfest förra året men de har av någon anledning inte talat så mycket med varandra varken förr eller efter.

Jonas Guttormsson – Tora är glad att ha ännu en nörd i gruppen, men tycker att Jonas i och för sig är något av en übereörd. Verkar kanske lite intresserad av Tora?

Jonas Guttormsson

Jonas är 26 år och pluggar på universitet i Umeå, där han också är uppvuxen. Tidigare har han spenderat många år med att läsa en mängd olika strökurser, främst inom humaniora. Just nu läser han påbyggnadsprogrammet i kulturjournalistik, eftersom pengarna från CSN börjat tryta och han väl i slutändan kanske borde ha någon slags yrkesutbildning för säkerhets skull. Egentligen försörjer sig Jonas dock på ett av sina stora intressen, onlinespel, där han expar upp coola karaktärer och fixar bra magiska föremål som han sedan säljer via Ebay. Pluggandet och datorspelen tar upp ganska mycket av Jonas tid, men på lediga stunder gillar han att se på video. Just nu är det en nostalgisk återblick på Arkiv X som gäller men annars är Twin Peaks den stora favoriten. Inom litteraturvetenskapen skrev Jonas en gång en c-uppsats på ämnet ”BOB som antioidipus – en studie av de freudianska underströmmarna i Twin Peaks”. Jonas spenderar visserligen mycket tid med sina olika hobbies, detta betyder dock inte att han inte sköter sina studier. Tvärtom är han efter många år i humanisthuset ganska gott bildad inom många olika ämnen, men han tenderar till att vinkla sina kurser mot sina intressen. Jonas är utåtriktad, social och går in med stor energi i de uppgifter han ger sig i kast med. Han har dock inte mycket intresse eller tålamod med sådant som andra kallar ”normalt uppförande” eller ”social kompetens”. Jonas ser ganska normal ut, har mörkt hår i hästsvans, ofta någon dags skäggstubb och klär sig i vanliga kläder, så som jeans och t-shirt, men helst med något tryck kopplat till hans olika hobbies. På hans fjällrävenryggsäck sitter Yttre Rymdens Nations märke.

De andra

Björn Kristofferson – Visserligen trevlig, men lite tjatig när han kommer in på drama och estetik. Jonas misstänker att björn ser ner på hans intressen.

Pernilla Söderlund – Duktig fotograf. Är väl rätt trevlig. Jonas har för sig att hon gillar film.

Jimmy Näslund – Jonas har inte talat så mycket med honom, men han verkar väl trevlig.

Tora Svensson – Jättetrevlig tjej. Kul att hon gillar rollspel. Jonas hoppas få med henne på en Magic the Gathering turnering nästa helg.

4 November 1950

Var på hembesök hos Jyrki Siukanen och hans familj. Asta, Jyrkis mor, ligger för döden. Hon såg märkbart sämre ut, men orkade prata en liten stund. Hon anförtroddde mig med något hon sade att hon inte berättat för de andra i huset. I en veckas tid har hon drömt märkligt återkommande drömmar där hon irrat runt i en väldig stad, "Större än Kiruna eller Gällivare till och med", som hon uttryckte det, och med hus som reste sig många gånger högre än skogens största tall. På frågan om vad detta kunde betyda stod jag tyvärr rådvill, men försökte lugna henne och sa att hon inget hade att frukta om hon bara hade förtröstan i Herren Jesu Krist.

9 November 1950

Hembesök hos Jon Jonssons änka, Ann. Eftersom jag ändå var i närheten i annat ärende kunde jag lika gärna titta in. Jonssons änka sade att hon förstätt att någon var på väg, eftersom hon drömt om fest under natten. Jag frågade inte mer om detta, men det behövdes heller inte. Över en kopp kaffe berättade hon att hon drömt om en slags maskeradbal med många gäster i präliga kläder. Vart hon fått sådana tankar och idéer från kan jag inte förstå, men jag bannade henne för de syndiga fantasierna och förklarade att detta endast var Den Ondes sätt att locka kristna själar i fördärvet. Hon försvarade sig med att hon inte deltagit i dansen.

10 November 1950

Dop av Kari Leppenens dotter, Marja. Allt verkade väl i familjen. De övriga barnen uppförde sig väl. Ville inte riktigt fråga, men försökte hålla ögonen öppna på tecken att de här märkliga fantasierna skulle ha spritt sig. Så verkar dock inte vara fallet.

20 November 1950

Begravning av Olof Erikssons son Magnus. Ceremonin gick väl, och de flesta hade kunnat närvara trots vädret. Efter att allt var förrättat bad dock Olof om ett enskilt samtal. Han berättade att hela familjen besvärats av återkommande drömmar sedan sonen drunknat. Alla hade vandrat längs gatorna i en väldig stad, vars enorma byggnader var dystra som om de varit behängda med sorgflor. Olof undrade om detta kunde vara en syn från Gud för att meddela vart hans son Magnus nu befann sig. Oroad över alla märkliga drömmar församlingens medlemmar börjat

uppleva svarade jag bara undvikande att Erikssons son var i Herren Kristus händer och att de inte skulle ägna drömmarna någon uppmärksamhet. Herren har inte satt människan på Jorden för att hon ska leva i drömmarna. Om kvällen bad jag dock till Herren Kristus att vägleda mig i detta mysterium och visa mig ett tecken.

4 December 1950

I natt drömde jag själv om staden. Kanske har jag haft fel? Ingen gång tidigare har jag drömt något så livfullt, övertygande och fångslande som detta. Stadens enorma gator och majestätiska byggnader var inte av drömmars dimma utan lika fast som det bord jag nu sitter vid. Berättar inte vår Heliga Skrift om hur Herren meddelat sig till de sina, så som i 1 Mos 20:3, 1 Mos 28:12, Matt 2:12 och på många andra platser. Vem kunde ha anat att Herren skulle ha valt mig och min flock? Jag ämnar göra detta till föremål för min predikan vid församlingens firande av Herren Jesus Kristus födelse.

KULTURJOURNALISTPROGRAMMET

HT 04 Berättande och journalistisk gestaltning

Elisabeth Svensson

Gruppuppgift: Reportage, Grupp 1

Gruppen ska genomföra ett reportage om uppsättningen av pjäsen "Konungen i Gult" vid Norrlandsoperan. Fokus ligger på gruppens förmåga att med text och bild gestalta berättelsen på ett intresseväckande och spännande sätt utan att kompromissa med journalistisk neutralitet och objektivitet.

Information om pjäsen, regissör och skådespelare finns på Norrlandsoperans hemsida, www.norrlandsoperan.se.

Sista inlämningsdag: Måndag 16/1 2005.

Lycka till! / Elisabeth

Ensemble/produktionslag

Regissör: Hesikel Saarinen

Cassilda: Sarah Hammar

Thale: Erik Wirtén

Uoht: Urban Göransson

Camilla: Johanna Wallin

Främlingen: Ivar Rosén

Notalba: Albert Reuss

Barnet: Fredrik Jonsson

Konungen: Hesikel Saarinen

Konungen i Gult

Enligt ryktet har pjäsen dålig inverkan på åskådarens mentala balans. Författaren är namnlös, men sägs ha tagit sitt liv efter att den kommit i tryck. Den Franska regeringen förbjöd den kort efter att den kommit ut, år 1895 och jagade ned och förstörde alla kopior de kunde komma åt. Därefter har pjäsen betraktats som försvunnen och fallit i glömska.

Norrlandsoperan har äran att bjuda på världspremiären för en beryktad och legendomsusad teaterpjäs.

Konungen i Gult är inte endast ett drömskt och suggestivt melodram med symbolistiska teman, den behandlar teman som känns igen än i dag. Dekadens, maktgirighet och rädsla inför sekelskiftet och den okända framtiden.

”Som om Edgar Allan Poe skrivit Hamlet!”
- Kulturmagasinet

Lokal: Teatern

Speldagar: 10.12 kl 19.00 • 11.12 kl 19.00
• 17.12 kl 19.00 • 18.12 kl 19.00

Längd: Ca 3 tim inkl paus

Pris: Ord pris 250 kr • Grupp (minst 10)/scenpass 220 kr • Student/pensionär 125 kr • Ungdom 100 kr • Ungdom gratis i mån av plats, biljett hämtas samma dag • Familjepris söndag 2 vuxna + 2 barn 500 kr

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

Du är härmed inbjuden till maskeradbal i palatset om en vecka.
Vi skall fira födelsedag Cassilda, drottning av Hastur.
Kom utklädd, kom för mat, kom för dans, kom.

The King in Yellow

Pjäsen "The King in Yellow" omnämns knappt med en parentes i skildringar av den moderna dramatikens historia, men har trots det ändå lämnat en del spår, t.ex. i skönlitteraturen. Blå sägs Edgar Allan Poe's "The Silence" och "The Masque of the Red Death" vara inspirerade av pjäsen och Robert W Chambers (en föregångare till HP Lovecraft) anspelade på pjäsens dåliga rykte i några av sina berättelser.

Pjäsen i sig publicerades ursprungligen i Frankrike och förbjöds snabbt av myndigheterna. Censur var inte ovanligt i slutet av 1800-talet, men pjäsen jagades ned och förstördes i sån grad att det är osäkert om det i dag finns några exemplar kvar alls.

Det sägs att pjäsen, enligt vissa samtida källor, ska ha satts upp en gång innan den förbjöds. Detta skulle ha skett på teatern Röda Lyktan på Rue Celleste. Denna skröna motbevisas dock av att varken teatern eller adressen återfinns på några kartor över Paris, varken dåtida eller moderna.

Vad "The King in Yellow" ska ha handlat om är osäkert, men kanske bröt den allt för mycket mot den dåtida moralen.

UNDER CONSTRUCTION

05-07-2004 11:31 PM

Hi all!

Does anyone of you know of this symbol? I have been seeing it in my dreams for a week now and even though I can't actually recall what the dreams are about. It's really freaking me out!!!

/frater93

05-09-2004 09:10 PM

Hi F93!

Yes, I have actually come across that sign. It is associated with a play called "The King in Yellow". Have you by any chance read it? I hear it's really hard to come by.

Love and Will! / to-mega-therion

KONUNGEN I GULT

(Utdrag.)

AKT 1

En balkong på palatset i Hastur, med utsikt över sjön Hali som sträcker sig mot horisonten, blank, stilla och täckt av ett tunt dis. De två solarnas nedgång speglas i ytan.

Cassilda, drottningen, ligger på en divan och vänder i sina händer ett juvelbesatt diadem medan hon blickar ut över sjön.

Prins Uoht, en ståtlig man inte mycket äldre än en miljon år, stiger fram.

Uoht: God dag, moder.

Cassilda: God dag son, god natt sol.

Uoht: Du blickat återigen mot Carcosa.

Cassilda: Nej... Ingen kan se Carcosa innan Hyaderna stiger. Jag tittade blott på sjön Hali. Den slukar många solar.

Uoht: Berätta för mig om Carcosa.

(Prinsessan Camilla stiger fram.)

Camilla: Åh... Jag...

Cassilda: Nej, stig fram Camilla, min dotter, och lyssna på oss. Det finns inga hemligheter längre. Allt är slitet, genomskinligt och trist. Själva tiden har somnat.

(Prins Thale stiger fram.)

Thale: Pratar du strunt nu igen mor?

Uoht: Inte alls, hon skulle just berätta om staden Carcosa.

Camilla: Ja, berätta för oss om staden Carcosa.

Cassilda: Det berättas att det i urtiden formades en stad vid sjön Halis strand.

(Dimman över Halis vatten tättnar. Över horisonten stiger Hyaderna.)

Cassilda: Staden hade fyra egenheter. Den första var att den dök upp över en natt. Den andra egenheten var att ingen kunde säga om den stod på vattnet självt eller på den osynliga stranden i fjärran. Den tredje egenheten var att när månen steg gav stadens torn intryck av att ligga bakom den snarare än framför. Skall jag fortsätta?

Thale: Ja gör det, jag vet hur sagan fortsätter.

Cassilda: Olyckliga prins. Stadens fjärde egenhet var att den som såg på den genast kunde känna dess sanna namn.

Camilla: Carcosa.

Cassilda: Ja, som än i dag. Efter eoners lopp kom män till sjön Hali och byggde hyddor vid dess strand. Hyddorna kom att bli staden Hastur, och en man kallad Aldones utnämnde sig till kung och han svor att om hans ätt fick hålla skulle Hastur en dag bli likvärdigt

Carcossa. Den natten drömde Aldones och fick veta att Carcossas herre, Konungen i Gult, en dag skulle bestiga Hasturs tron. Den dagen skulle Aldones ättling meddelas genom det Gula Tecknet.

Thale: Men många generationer har gått och en dag skall även jag ta mina förfäders plats på tronen.

Cassilda: Åh, talar vi om tronföljden igen? Inget är tristare än dynastier. Allt diademet här betyder för er är rätten till er syster. Det är konungens enda privilegium i Hastur. Kanske skulle jag ge diademet till dig Camilla, så kunde du välja någon av dina bröder och ätten skulle gå vidare.

Camilla: Nej, inte jag. Jag kan inte ta mot diademet. Då skulle *jag* få det Gula Tecknet...

Uoht: Och den som sänder tecknet är...

Thale: ...Konungen.

Cassilda: Därför skall ingen av er få diademet. Ingen kommer att bli kung av Hastur förrän Konungen i Gult. (*Sätter på sig diademet.*)

(*Uoht, Thale och Camilla tystnar och lämnar chockerade balkongen.*)

(*En främling träder fram. Hans ansikte döljs av en vit mask, på hans mörka silkeskappa är det Gula Tecknet broderat.*)

Främlingen: Ni glömde den femte egenheten.

Cassilda: Man talar inte om Halis mysterium inför ungdomen. Men, vem är ni som lyssnat där i smyg? Åh! Nej... Det Gula Tecknet... Är ni Sanningens Fantom?

Främlingen: Hur kan ni säga det? Ni har aldrig förr sett det Gula Tecknet.

Cassilda: Nej, men det ligger i blodet. Det är därför jag brutit dynastin. Ingen ätt borde behöva bära en så fruktansvärd kunskap i sitt hjärta.

Främlingen: Kanske behöver inte Hasturs tron stå tom ändå.

(*Främlingen vänder sig om och går. Cassilda sjunker ned på sin divan och suckar djupt av hopplöshet.*)

(*Vid horisonten, till synes flytande på Halis vatten, träder staden Carcosa fram. Tornen på dess palats och katedraler reser sig upp bakom den uppstigande månen som droppar sitt vita blod ned i sjöns mörka vatten.*)

(*Därefter följer Cassildas samtal med prästen Notalba, Camillas monolog, samt Uoht och Thales nattliga promenad. Sedan avslutas akten och ridån går ned.*)

Mellanspel

(Barnet stiger fram framför ridån.)

Barnet: Jag är varken prolog eller epilog. Min roll är denna: Att meddela er att det nu är för sent att stänga denna bok eller lämna denna pjäs. Ni tänkte göra så, men valde att stanna. Så harmlös den verkar! Inga principer och ingen dogmatik propageras, inga övertygelser förolämpas. Men slaget har fallit och det är nu för sent. Felet är ert eget. Ni lyssnade på oss, men valde att stanna och se tecknet. Nu är ni våra, och vi era...
...för alltid.

(Barnet lämnar scenen.)

Akt 2

(Först Notalbas kryptiska samtal med Uoht, sedan det hemliga mötet mellan Uoht, Thale och Camilla. Sedan följer slutet på pjäsen såsom nedan.)

(Scenen utgörs av en tronsal. Närvarande är Drottning Cassilda, Prins Uoht, Prins Thale och Prinsessan Camilla.)

Thale: Men är inte allt bara en gammal saga? Vad skulle mäktiga Carcoosas herre med en stad befolkad av dödliga?

Camilla: Kanske är Carcoosa varje stads öde?

Uoht: Kanske gör Konungen sanning av varje fantasi om att vara Carcoosas like...

Camilla: Varför är ni så tyst och blek moder?

Cassilda: Jag har mött Sanningens Fantom.

(Alla tystnar. Camilla, Uoht och Thale tittar förskräckt på drottningen, varefter en mäktig, omänsklig stämma rullar in över sjön Hali.)

Konungen: Har ni sett det Gula Tecknet?
Har ni sett det Gula Tecknet?
Har ni sett det Gula Tecknet?

(In i tronsalen träder Konungen i Gult. Hans gula klädnad hänger i trasor.)

Konungen: Till dig Hastur, som skådat det Gula Tecknet, säger vi -

Cassilda, Camilla, Thale och Uoht: Åh, nej! Åh, nej!

Konungen: Till dig säger vi detta: Att det är en fruktansvärd sak att träda inför en levande Gud.

(Konungen sätter sig på tronen. Alla andra knäfaller.)

Konungen: Gör nu vad som är er plikt mot konungen, drottning och prinsessa av Hastur.

(Cassilda och Camilla reser sig, går fram till tronen och ställer sig på var sin sida bakom konungen. Ur en funt bakom tronen tar de heliga oljor vilka de droppar över konungens hjässa och smörjer honom till herre av Hastur.)

Konungen: Böj era huvuden, ni undersåtar av Carcoosa!

(Alla knäböjer och sänker sina huvuden inför konungen.)

SLUT